

E. Franchini

Tercer folletí de

**Educació de
Príncep**

L'ironia y la passió

Al entorn d'una taula de café o en el recó de la sala d'espera d'un teatre, car el lloch, com el nom, no fa la cosa, uns quants escritorets, comiquets y critiquets, aplegats en interessant rotllo, parlaven de la crisi del teatre català.

Un d'aquells escritorets, poeta que per que sab fer versos ja's creu tenir dret d'entendre en tot lo del teatre, explicava la crisi de la següent faysó:

—El mal està en que la gent no va al teatre. Y ben mirat la gent te rahó, car cal confessar que avuy en el teatre català no hi ha res que valgui la pena. Les obres no tenen forsa, *no fan bonich*, son vulgars. Els actors, llevat d'algunes excepcions (l'excepció es feya pera'ls del rotllo), son uns estaquiots, xavacans, ordinaris. Fora impossible confiar avuy un'obra en alexandrins als actors catalans.

Un dels actorets va contestarli.

—Sí, be, ja, ja, però... no es aquesta la causa de la crisi. El mal està en el cinematògraf. La gent no va al teatre perquè'l troba car y incómodo. Haverse de vestir, sopar un xich mes aviat, tenir-se d'estar tres o quatre hores tancat, uy! uy! quina montanya per molta gent. Y si a n'això hi afegiu unes quantes pesetes de gasto ja resta explicat tot. Després el cinematògraf es variat; veuen comedies, dramas, paissatges, tot d'un

plegat por quinze céntims o un ral. Què més poden desitjar? El cine es un enemic terrible que ab el temps matarà al teatre.

—No, això may!—va interrompre el critiquet.—Ab el temps potser fassi molt mal al teatre d'infima categoria, però al teatre en el sentit noble de la paraula, al veritable teatre, deixeu-lo anar! que té la vida assegurada. Que no ho veyeu que la reproducció de l'imatge no tindrà may el valor estetic de l'imatge mateixa? Entengueu, home, fixseushi bé. Y el factor de la veu? que os penseu que es poch gran en el teatre? Llegiu un tractat de declamació y os en fareu càrrech totseguit. Sense paraula no hi ha drama. No os hi capfiqueu home, no os hi capfiqueu!

Lo que passa ¿sabéu qu'es? Es que hi ha una crisi general del teatre, com del llibre. La nostra época està més per lo rapit y violent, el *sport*, n'es una proba. Que no sabeu lo què fan els joves anglesos avuy? Que os penseu que les festes se les passen tancats en un teatre o en un cine? Tenen més bon gust, home, y se'n van a fora en bicicleta. El número de bicicletes aumenta espantosament a Londres. L'altre dia vaig llegir, en un diari anglés, que passaven de dos millons els ciutadans de Londres que tenen bicicleta.

Un autorot fracassat a qui interessava més la conversa de la crisi del teatre que les *bicicletes* ahont havia anat a parlar el critiquet, el va interrompre violentament.

—El mal del teatre català està en el públich. El públich que no es *intelectual*, que no li agrada res seriós, que va al teatre a distreures y no a edificar-se. Les comedies perque agradin han de esser ben carregades y xavacanes y els drames tenen d'esser dramons. Y no es una pena això? Si feu *art*, *art* pur y veritable, el dia de l'estrena tindreu molts aplausos, grans ovacions, però al endemà ja no vindrà ningú. Els amichs os alabaràn molt, però tota l'altra gent no os haurà entés. Tot per poca cultura.

—Y per massa bon sentit, no vostre, no, sino del públich—va saltar un timit de la colla, que cap d'ells se l'escoltava may y que semblava que's dongués fins vergonya de parlar.

En aquella colla de pervinguts a les lletras, passava lo que succeeix sempre a Barcelona o sía, que'l més fonament distingit, aquell que no enlluherna y es discret y equilibrat, anava de recó.

Mes, ab tot, ell parlava y deya aixís:

—Es un fet notori que hi ha una forta separació entre'l gust del publich y el dels autors. Els autors creuhen y senten una bellesa poch llatina, poch meridional, que no té ressó en el cor dels espectadors. Son massa lletrats y poch artistes. Ens passem la vida veyent obres que res ens diuhen.

El nostre públich, es sabut, que res pón, s'agita, es diverteix davant d'una

obra irónica, no obstant l'ironia no es pas molt aprofitada per la massa dels nostres autors. També es provat que la passió, el drama passional, sugestiona y captiva en gran manera al nostre públich. La nostre massa d'autors no se'n recorda d'això y fá *literatures o filosofies* (?) a l'entorn de les passions vives y interessants. Tan el nostre públich es públich d'art y teatre passional (com tots els del mon segurament), que no més cal recordar lo que va passar a Novetats quan en Zaconni va representar *Animes Solitaires*, pera restarne convensuts. De segur que les simpaties de Hauptmann deurien esser totes pel tipu d'*ell*, l'incomprés, l'assedegat d'ideal. Donchs bé, el nostre públich donava la rahò a *ella*, a la pobre dòna de sa casa que veu perdre l'amor del seu marit darrera una fal·lera.

Després cal confessar que tota la nostra literatura, excepte honroses excepcions, està mancada de vida espiritual.

Ja ningú escoltava al timit. Sols l'autor fracassat, estirantlo per la màniga, li deya.

—Què es això de la *vida espiritual*?

No t'ho vull dir—va contestarli l'altre,—car voldries posarne a les teves obres y encara les faries més dolentes. Perque les obres tinguin vida espiritual, cal que l'autor la tingui aquesta vida y tu no la tens home, si no has passat del Narro en el llibre de les passions y conflictes morals y socials.

CORREU DE PARIS

Le mystérieux Jimmy (El misteriós Jimmy), obra adaptada a l'escena francesa per Ives Mirande y Henri Géroule.

Vaig anar al teatre *La Reinassance* atret per l'èxit que's fa a *Le mystérieux Jimmy*, obra policíesca, pera mi molt inferior al *Sherlock*, al *Arsène*, etc. La comedia que avuy representen aquí a París es adaptació d'una pessa anglesa de Mr. Armstrong treta a sa vegada de una novela de M. O. Henry. Y tot l'èxit arrenca de una situació realment interessant pel gros públich.

A fi de que vos feu càrrech de l'obra aquesta vos en contaré l'argument en línies generals.

Evans es un detectiu enamorat del seu ofici y s'ha promés descobrir una colla de lladregots d'aquets que reventen caixes de caudals y dels que, segurament, en Vallmitjana ja deu saber el mot *calò* ab que entre ells se designen a Barcelona. Aquí'n diuen *filons*. Aquets son tres, mes d'entre ells Jimmy, el més terrible, trassut y llest, un jorn va salvar la filla d'un banquer riquíssim. En recompensa d'aquesta acció en Jimmy ha tocat una poderosa suma que'l permet viure sense dedicarse a reventar caixes. Mes cregueu que li costa resistir la temptació de robar però ho logra y fins fa més, fins deté als seus dos companys desenfrenats. Però es més, Jimmy s'ha de casar ab la filla del banquer a qui salvà la vida, Miss Rose y per això l'antich lladregot alterna donchs ab la societat més distingida de Londres.

Aixís les coses, Evans el detectiu sospita que aquest tal Jimmy es el famós reventa-caixes.

En això descansa tot l'interés de l'obra,

car aleshores comensa un espionatge terrible den Jimmy; però ell, llest y viu, s'escorre sempre com una anguila.

El públich se declarà partidari den Jimmy a qui's autors han tingut cura de presentarnos ben simpàtic y cada volta que aquest desfà un dels paranyes que li han teixit pera desenmascararlo, el públich aplaudeix entussiasmantse.

Mes vetaquí que Miss Rose, la promesa de Jimmy, té una germaneta, Ketty, que distretament ha sigut tancada dintre una caixa de caudals. Espant, atolondrament. La criatura corre greu perill de ofegarse. Com salvarla?

Sols Jimmy pot ferho. Descubrint devant dels ulls del detectiu la seva habilitat pera obrir les caixes més poderoses. El seu instint es més fort que tot y obra la caixa y salva a la criatura.

Després tot se descobreix però tot se arregla, car si no fos aixís, el públich que ha prè una gran simpatia a Jimmy protestaria de tota altra solució.

Com ja vos he dit al comensar, l'obra aquesta no m'ha acabat de convèncer, la trobo bastant inferior a les que l'han precedit en aquest genre y además pera mi té un no sé què d'antipàtic. M'apar una obra equívoca, desmoralisadora, en el sentit de que, sense més ni més, fa simpàtica la figura del lladre y rebaixa la del policia.

Sherlock té l'encant sempre en la seva superioritat. *Le mystérieux Jimmy* no té cap encant; té sols interés y interés malsà.

LOGE

pàgines festives

Sociabilitat

Te suposo, joh, llegidor que de aquestes pàgines t'enteres!, coneixedor de les enrevessades y gens alegroyes teoríes que sobre l'origen, fonament y manera de ser de la Societat circulen; per elles y per la historia sabrás que l'home abans de determinar servir-se de la cullera y de la forquilla per agafar els aliments, corria per les selves tranquil y content com el pare Adàm sense preocuparse d'estalviar, ja que no's podia veure en la vergonya de ser demandat y deshauciat per morositat en el pago de lloguer; tampoch ignoraràs que'l teu remot antecessor se alimentava de la fruita que cullia del primer arbre que trobava en son solitari passeig sense esbrinar, abans d'abastarla, si aquell arbre li era o no propi ja que en la seva ignorancia (encare no existien diccionaris que's cuidessin d'ensenyar-li el significat dels mots «meu» y «teu»), no temia incórrer en el delict de furtador; y dels animals qu'ell mateix cassava en tota època, fos o no fos de *veda*, ab les armes que'l seu enginy li suggeria, sense mirar si podien ser de les de ús prohibit, ni haver demanat previament llicencia, pera servirsen, a l'autoritat competent...

Tenint en compte les rahons apuntades y moltes altres que podria aduir, la majoria de autors a que'ns referim estan de acort en afirmar que'l dia en que l'home va decidir-se a fer ús del seu instint sociable y a cercar la companyia del seu semblant pera que l'ajudés a soportar la càrrega de la vida com per art de bruixeria desaparequeren del mon la pau, la benhauransa y la llibertat y, ab tot l'aplom del que de problemes tant

complexes se ocupa, acaben aconcellant-nos els esmentants filosofos que si els homes moderns volém que torni a ser un París aquesta mansió de llàgrimes, hem de prescindir del domicili que'ns te senyalat el padró municipal y tornar de nou a les selves nadies, lluny, ben lluny del esguard investigador y recelós de tot recaudador de contribucions.

Ben debatut no deixa de ser temptadora la realisació de semblant projecte que'ns allunyaria de una vegada pera sempre del camp de acció de certes coneixenses enutjoses que encara no tenen una factura pendent ja's creuen ab dret de recórrer a les nostres butxaques

Y pregunto: fora molt grós el trasbals y amargament que aital cambi de vida ocasionaria al home modern obligat a soportar els soporífers articles de fondo del seu diari; les etsagallades y llatrocinis dels polítichs que'l governen; les impertinencies dels seus amichs; les batxilleríes y maledicencies de la parentela propia y sobrevinguda; les recriminacions y dicteris de la sogra y de la muller, a les hores de sentarse a taula?...

Pel contrari: a mida que profundisem en l'estat actual de coses ens adonarem que tots els tressors de llibertat ab que la vida a plè aire brindava al nostre avant-passat de l'edat de pedra se n'han anat en orris a impulsos de les corrents civilisadores que'n justa compensació ens han obsequiat ab un teixit de trabes y de molesties que ni respirar ens deixen. O sino proveu de desempenyar un paper en la farsa social; primer de tot lo que necessiteu es un trajo a la última moda; no representa res, devant el dir de la gent que per haver atravesat una llarga y costosa malaltia preferíu pagar el compte del metje y seguir usant una americana decenta però de solapes, que

si bé van ser moda en la prop-passada temporada, en l'actual s'entreobren uns quants centímetres més dels que marca el darrer figurí: observareu que al desplaig els vostres iguals us miren ab compassió que vol dir: «¡Pobre xicot! ell tant elegant, tant tocat y posat ab les robes abans de caure malalt, are, empés per la necessitat se veu obligat a aprofitar l'estrafalaria indumentaria del seu pare»; y que'ls nostres inferiors, que abans us somreyen servilment y estrayen els gèstes y el tò de la vostra veu per crèurels de un gust refinat, ara us contemplen ab un desdeny que fa presentir un ràpit tuteig, y que la vostra *novia*—que si bé ignora el preu dels queviures domèstichs, se sap de memoria quins son «els dies de moda», y els títols que ostenta la nostre flamant aristocràcia —us ha amenassat ab donarvos el comiat si continuaveu anant al seu costat ab les malhaurades solapes que aixecaven, a son pas, rialles de burla de les seves amigues de colegi; realment un home que de *novio* lluheix una americana passada de moda no es possible que pugui estimar ni arribar a ser un espós fidel y amantíssim.

Davant de aitals fets, que us aclaparen, determineu atrassarvos de lloguer, menjar bacallà a tot drap, enmatllevar diners ab usura abans de seguir afrontant el ridícol ab les endimoniades solapes; y feu bé en pendre aquesta determinació ja que si les expertes estisores del sastre us han conquerit la «categoria social», just es qu'elles mateixes segueixin mantenintvosla.

Si voleu estar bé ab la societat, renuncieu a comportarvos segons la bona criansa que de menuts vareu aprendre al colegi y seguir, sense protestarne, els preceptes «de bon tò» qu'ella ha llegit pels seus súbdits; si aneu al teatre

en día de moda y us plau la comedia y us passeu la representació sense xiuxejat, —a tall de borinot de jardí—, ab el vehí de butaques y en lloch de apartar la vista de l'escenari pera admirar les dones que van ocupant els seus seyents y elegant, de passada, la veu dels comedians ab el *frou frou* de les enagües y el repicar del calsat, imposeu silenci ab un espontani alhora que sorollós *Pst!* desseguida se mormurarà de vosaltres: «Sembla mentida que pretengui ser home de món si qualsevulga cosa l'embarbieca com una criatura de bolquers. Qu es cursil!... T'has fixat ab el *Pst!* de carreter que ha deixat anar? ja té rahó la dita: de porch y de senyor se n'ha de venir de mena, y ell no pot amagar que procedeix d'una familia que s'ha enriquit fabricant sobrassades». Es clar que això de les sobrassades es una calúnnia com un temple, ja que, si a mà vé, els vostres avis s'havien dedicat a la noble, útil y lucrativa elaboració del formatge de bola; però aquell *Pst!* qu'heu llesat en un moment d'espontania indignació, vos ha fet acreeador a que la veu pública enterbolís y desnaturalísés la pura y cristallina font de ahont procedeix la vostra riquesa...

Y quant més sociables pretengueu ser més la societat desnaturalisarà la vostra peculiar manera de ser fins a convertirvos en homes decoratius, plantes de saló, autòmats tallats y modelats per les seves mans frívoles: jo tenia un amic, xicot, abans d'esdevenir *sociable*, de caràcter més aviat retret que expansiu y que sabia sostenir una conversa ab tota discreció y serietat; els seus pares no estaven contents d'ell, ja que segons deyen: «era massa seny aquell per un jove de tants pòchs anys» y pera «trèureli la son de les orelles» determinaren presentarlo en reunions y un diumenge a la

tarde'l feren vestir ab lo bò y millor y'l portaren a casa de unes coneixenses aymanes de donar *soirées*; el meu company al trobarse en mitg de aquell estol de jovent expansiu y bromista y de *manàs* que'l miraven de cap a peus ab ayre recelós, de persona acostumada a esbrinar al primer cop d'ull el valor de la mercaderia, sentí com els colors li encenien el rostre y determinà passar el temps arraulit en un recó de sala ignorat de tothom... al arribar la hora del refresch, volgué la casualitat que'l xicot al inclinar-se ab timidesa pera agafar un dols de la safata que li presentava la minyona, enretirés la cadira del costat en el precís moment en que anava a ocupar-la un jove molt encarcarat, objecte de la general antipatia, que al trobar la buydor, rodolà sorollosament per terra estripantse els pantalons... una rialla omplí tota la sala y ja en tota la tarde no's feu altra cosa que celebrar y comentar, ab animació creixenta, l'acte del meu amich; algú inicià que aquell succés no havia ocorregut per obra y miracle de la casualitat, sinó que, pel contrari, se tractava de un *truch* combinat y preparat ab totes les de la lley per aquell jovincel inofensiu en aparien-

cia però ab un fons de picardia capàs de posar en ridícol a tota la concurrència pera donarse el gust de cargolarhi un *xisto*; una auriola de celebritat coronà aquella tarda mateixa la figura del meu amich... Aquest seguí freqüentant la casa y pera no desmentir la llegenda de bromista que s'havia conquerit se vegé obligat, contradint el seu tarannà recatat de mena, a fer *xistos*, a jugar trets, a proposar *colmos*, a no estar ni deixar estar a ningú un moment en repòs y avuy,—creyeume a mí—, corre convertit en un personatge atabalat y atabalador, arlequí sense cascabels, pallasso de barraca, engrehit de les seves facecies rufianesques com un gall de galliner de la seva cresta grossa, vermella y insolenta...

Procurem, donchs, pera no esdevenir figures de opereta bufa, medir ab seny els triomfs que alcansem en «Societat» y sobretot dubtem de que siguin els concurrents de una reunió ahont s'hi canta el «Vals de las Olas» els encarregats de descobrir les nostres ocultes facultats pera el conreu de l'humorisme que aixampla el cor y dibuixa en el rostre un saludable somriure de plaer...

ALEGRIA.

Joan Drets

El retrat que avuy oferim als nostres llegidors es el d'un notable y ver aficionat. Dihem ver aficionat perquè s'hi entrega ab còs y ànima; perquè es pren un interès, en les qüestions teatrals, en tal forma qu'es difícilissim que s'el pugui igualar ab sa extraordinària y apassionada afició. Y a fe que foren forsa espinosos sos comensaments, puig les obres de teatre catòlich que van esser les primeres que representà no's presten al lluhiment dels artistes. Ab tot, guardaran els públics grat recort de les seves interpretacions, entre altres «el Vicens» de *Incapacitat* y sobretot «l'avi Genís» de *El retorn de l'hereuet*, que li valgueren fortes ovacions. Va treballar després en diversos locals formant son repertori obres tant escullides com *El cor del poble*, *La mare eterna* y moltes més. A la funció que en honor del gran mestre en Angel Guimerà se donà a l'Ateneu Familiar Obrera de Sans, feu «l'oncle Telm» de *La festa del blat*, qual recort serà inesborrable.

Però la seva verdadera tasca comensà al encarregar-se de la formació y direcció del quadre dramàtic del Círcol de Sans en quina barriada hi compta nombroses

simpaties. Allí, en local espaiós, decorat adequat, en fi teatre complet y ab totes les condicions necessaries per presentar les obres tal com se deuen, es quan en Joan Drets pot dirse que ha fet la seva entrada artística. Director modest y humil però enèrgich y cuidadós, no mereix més que alabances. El conjunt d'obres per ell posades en escena ho han sigut ab tal ordre y pulcritut que sols com a director artístich s'hauria ja creat un nom. Diguentho sino els que l'hi han vist «El Puch» dels *Aucells de pas*, el «Senyor Batista» de *La bona gent*, el «Fray Angel» d'*El Drach*, el «Canari» de *Don Gonzalo o l'orgull del gech*, en «Marsal» de la *María Rosa* y per fi «El Rey Ferràn» de *L'ànima morta*.

Els drames citats demostren el bon gust de qui's escullí aixís com les obres que té en preparació y en les que segurament obtindrà tants triomfs com en les abans nombrades.

Es, per acabar, un jove dotat de condicions pera esser actor; figura simpàtica, gest enèrgich o suau, declamació brillant; intel·ligent y estudiós.

¿Pot ferseli millor elogi?

ELDORADO

La dona d'aigua, òpera dels senyors Casademont y Trias.

L'estrena de aquesta obra podem calificar-la de acte *simpàtich*. Simpàtich pel públich que hi acudí y simpàtich per la producció en sí, tota ella plena de un regust catalanesch que aixampla'l cor. Aixampla'l cor en els temps que correm trobarse ab una obra que sembla escrita deu anys enrera, al ple del renaixement.

Nosaltres no som pas intel·ligents en musica, y, per lo tant, hem de judicar la obra del senyor Casademont no com a tècnichs sino com aficionats. En aquest sentit la musica del mestre sabadellench la judiquem forsa ensopegada y colorida. En ella hi sentiem sempre ell llevat de la nostra musica popular. Però el llevat tant sols, car el senyor Casademont es un artista que té individualitat, personalitat y imaginació. Per això ab el llevat de nostra musica popular, el mestre Casademont ha fet una musica nova y ben seva, en molts passatges acullida ab torts aplaudiments pel públich que omplia la sala.

El llibret del senyor Trias remarcable, car a ningú s'escapa lo dificultós que resulta escriure un llibret per una òpera. En aquestes obres la musica ho es tot y l'autor de la lletra ha de tenir la gracia de acompanyar al musich, ferlo lluhir y de passada mostrar-se ell destre y discret.

Felicitem de cor als dos autors que han enriquit el teatre català ab una òpera forsa remarcable.

NOVETATS

L'Eduard Marquina que, ab poch temps, s'ha guanyat un indiscutible primer lloch en la moderna literatura castellana, acaba de oferirnos ab *Doña Maria la Brava*, un'altra producció teatral meritissima.

Ja parlàrem de aquest autor y de la seva significació y transcendencia, quan, no fa gayres dies, va estrenarse a Barcelona *En Flandes se ha puesto el sol*. Dónguinse per repetides, donchs, les entussiasmes paraules d'elogi. *Doña Maria la Brava* es una altra obra mestra del Teatre Castellà. Y dihem més encara: trobem aquesta producció, baix alguns interessants aspectes, superior y tot al *En Flandes*, ja que, sent concebuda ab el mateix alhè, es, en cambi, planejada ab més solidesa y desenrotllada més ampla y robustament.

El públich ovacionà a l'autor y premià també ab fervorosos aplaudiments la presentació y representació acuradissima que's donà al drama. Se distingiren, com sempre, la senyora Guerrero y el señor Diaz de Mendoza.

Els quals, junt ab Don Emili Tuhiller, ens oferiren, uns quants dies abans, *La cena de las burlas* de l'italià Sem Benelli. De aquesta producció ja'n diguérem alguna cosa quan va estrenarla la companyia Novelli. A la opinió de aleshores ens remetem, respecte al valor literari del drama. Per lo que toca a l'interpretació y posat d'escena, ja sabem com la companyia Guerrero fa prodigis. Les obres que estrena, els actors se les saben quasi de memoria y no regateja indumentaria ni decorats. Aixís se supleix, de vegades, la manca de mèrits de certs actors... Y consti que al apuntar això, ens referim sempre a determinades figures secundaries: may a les primeres parts de la companyia que son, real-

ment, excelents. En *La cena de las bur-las* cal elogiar de una manera especialíssima al senyor Tuhiller, encarregat del personatge que va crear en Novelli. El notable actor castellà sortí ayros de son comès. Ens sembla aquest el millor elogi que pot fèrseli, donats els gloriosos precedents...

Dimars va estrenarse, en el mateix teatre, la comedia d'en Linares Rivas *La raza*. No poguérem assistir a n' aquesta representació. Però prometem parlarne, si val la pena, en el número vinent.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

Catalunya Nova.—Les obretes *A la vora del mar* y *Campi qui pugui* foren les que's representaren en la revetlla de Sant Pere, per cert ab escasa fortuna, puig apart el senyor Recasens que demostrà saberse el paper, com el senyor Compta qu'estava en caràcter, els demés anaren fluixos.

La senyoreta Capra no'ns convencé.

Anèm a dir que les obres son antiquades, no prestantse a una interpretació pulcre.

Demà a la vetlla, *La reina jove* ab assistència den Guimerà a benefici dels pobres.

El chor de la casa cantarà *L'imne del poeta*, ab la cooperació de la Banda Municipal que ha sigut oferta per l'Ajuntament.

Pendrà part en l'obra la eminent actriu donya Emilia Baró y'ls notables aficionats Viñalonga, Miquel, Dalmau y Casals.

Montepio de Confeters.—Diumenge vinent s'hi representarán les xamoses comedies *Les germanetes*, *Sirena* y l'estrena de *Quan un home està de pega*, den Roig.

L'Eura.—Dijous se donà una extraordinària funció, posant en escena les obres *Un gepich cantant victoria*, *Vetlla trista* y la sarsuela *Capsules mauser*.

Els socis d'aquesta entitat consideren la nostra severitat, motiu de reventar la Societat, a lo que devem dirlos-hi que jamay ha sigut aquest el nostre intent, sino a la inversa; ho hem fet en pro de la mateixa, perquè veyem

que hi ha joves que poden fer les funcions acceptables y s'entretenen en ferles malament.

L'última festa donada, les invitacions deyen: «Funció familiar»; la interpretació de la primera de les esmentades obres, podia esser molt millor y tant sols sobressortí el senyor Faure.

La novella aficionada senyoreta Rubió, se feu simpàtica al públich desde el primer moment, malgrat estar baixa de tò.

La segona fou posada en escena ab forsà voluntat pels senyors Ferré, Reig, Faure y nen Clapera.

El tramoya badava.

La tercera a càrrech dels joves, Ferré, Feliart (acertadíssim), Richarte y Domenech, estigueren bastant acceptables tant sols en la part musical.

El mestre Vilardell fou cridat al prosceni.

Societat La Benéfica.—Pel dia 2 tenia anunciat el benefici, la simpàtica dama jove Joaquina Adell, quina escollí les obres *Gent de platja* y *L'Escorsò*.

Conegudes les simpaties que tè aquesta novella dama jove, no es de estranyar que tingués forsà concurrència. Les interpretacions acceptables.

Agrupació Talfa.—Preparen una funció extraordinària, representant l'obra den Guimerà, *Mar y Cel*.

Ateneo del Districte III.—S'ha encarregat per ordre de la Junta a un conegut aficionat, (quin nom consignarem oportunament), la direcció d'aquesta entitat, la cual se proposa donar a conèixer les millors produccions noves del teatre Català.

Entre altres, hem pogut anotar les següents: *La boja*, *La mare*, *Foch nou*, *Lo Contramestre*, *Flors y violes*, *L'oncle rector*, *Dit y fet*, *Ombres damor*, *Servey damich*, *La cadenera* y diferentes estrenes de coneguts y novells escriptors.

Esperem tinga realisació tot lo exposat.

S'ha comensat a pintar el decorat per les obres *El pati blau* y *La mà de mico*.

Ateneo Obrer del Districte II.—L'obra escollida pera el passat diumenge era *La mare*, resultant forsà acceptable en conjunt.

El senyor Boquet, encaixat de tipo, lo pro-

pi que'ls senyors Grau, Fàbregas, Guiu y Martori.

En Valls ens agradà de debò.

La senyora Pallardó solsament sortint del compromís.

La senyoreta Durán en la «Modelo», deliciosa com sempre, no cal dirho.

Felicitè a la senyora Papell en aquella «Mamà» postissa, que'n guardarem grat recort. La ens dirà ahont s'assorteix de capells, que'n farem remessa.

Al senyor Compta, si no ens prengès a mal nostre sincer consell, li diriem que perdi el vici arelat, de posarse les mans al darrera, de no ferho com dihem, poca tasca profitosa li veurèm en lo succesi.

Sense aquest defecte, ni podriem citar cent per arribar a ser un bon aficionat y de això ens en havem pogut convencer aquesta temporada al *Olimpo*.

Un dels que podem citar de «capital», es el de declamar sense donar intensitat ni color al dialèch, (ab tot y els seus estudis de declamació), y quasi sempre tan baix de tò, que a qualsevolga local no dotat de les envejables condicions «cústiques» del Ateneo, no se'l sentiria del coll de la camisa.

Això unit al accionar (cosa que no estila a ferho), y tal vegada per por de que'l parlament no guardi analogia ab el brassejar.

En quant a la «pose», està renyida ab el senyor Compta.

No basta el passejarse ab certa desenvoltura d'una banda a l'altre de l'escenari, l'actor, ha de sapiguer el perquè es belluga. Es més difícil ferho de lo que a vosté li sembla.

Molts aficionats decahuen per no donar o no comprendre l'importancia que té el fer una falsa passada.

Al ferse aquesta, ha de ésser precisa y marcada adornantse la figura puig aixís es com nostres aficionats arribaràn a emanciparse allunyantse per sempre més de lo ridicol que resulta per l'espectador veure ballar per les taules ab tan poca gracia.

Pensi el senyor Compta que al aludirlo a'n ell, ho fem al considerarlo moralment l'element més defectuos del quadro escénich del Ateneo, y, per altre part, al corretgirlo en la forma que ho fem, es per considerarnos de-

vant seu, no de més talent, que fa tonto la presumpció, pero si de major experiencia que lo que vol dir la paraula «Teatres», y al parlarli aixís, franch y espontàniament, ho fem guiats per l'amor que sentim pels nostres aficionats.

Existeix una obra de misericordia molt justa y aplicable al cas, que diu: «ensenyar al ignorant» de no ferho ab vosté faltariem a nostre deber humanitari, puig tenim entés que val més un bon concell, que pot aquest aportar profit el dia de demà (encara que de moment no, degut a l'excés d'amor propi confès ab l'orgull que el senyor Compta conte), que deixarlo a un, oblidat al recó destinat als pobres d'esperit y per tant, cegos de veurer la llum de la rahò y..... per avuy prou.

Diumenge vinent a les 9 en punt de la vetlla, està anunciat el benefici de les distingides actrius senyoreta Concepció Durán y senyora Francisca Papell, estrenantse, per fi, el quadro dramàtic original den Joan Matamoros y Olivé *El Rosari dels morts* y en segon lloch l'hermosa comedia de gran èxit *Miqueta y sa mare*.

Centre Catòlich.—El dia de San Joan van tenir lloch la comedia en un acte, *Ditxosos barrets*, una sarsuela castellana y per final, la coneguda sarsuela en un acte molts anys no representada, *L'alloyat*, essent molt aplaudits els aficionats Ramonet, Solá, Suades, Martorano, Crusellas, Llenas, Riera y Godás.

BARCELONETA.—Teatre de la Marina.—La companyia Torelló-Daroqui ha donat dugues representacions del hermós drama d'en Guimerà *La reyna jove*, alcansant forts aplaudiments el senyor Daroqui en el pader de «Jan Taleya».

El públich no va correspondre als desitjos de la Empresa.

GRACIA.—Ateneu de la U. F. N. R.—El dia 2 va posarse en escena en aquesta favorescuda societat, el drama en tres actes de Ignasi Iglesias, *El cor del poble*.

La execució de aquesta obra va anar a càrrech de la companyia que dirigeixen els senyors Jané y Tort, donanthi cada hù dels intèrpretes el relleu necessari a son personatge, logrant en algunes escenes un conjunt poques vegades igualat en altres compenyies.

El senyor Mario, sobre tot, en el paper de «Fidel», va treurer a relleir una vegada més ses abituds d'artista consumat.

En Tolf en el «Passarell», també s'hi defensà forsa.

La senyora que feya el paper de «Madrona», y quin nom no recordem ara, ab tot y estar molt en caràcter, la vegerem oscilar lamentablement en algunes escenes de compromís, com per exemple, al final del primer acte.

Els demés donaren relleu, y no ab escassa fortuna, als demés personatjes.

La presentació bastant acceptable y le direcció excelent.

Hi ha en estudi el drama den Rusiñol *L'héroïne*.

Procurarem assistirhi y parlarne extensament.

Círcol Catòlic de Gràcia.—El dia 29 tingué lloch una escullida funció composta de les obres *Iselda* (tres actes, Abril y Virgili) y *Una nit a l'encesa*, del mateix autor, ab música del mestre Cassadó.

La execució d'abdues obres va plaure del tot a la concurrència que no escatimà els aplaudiments.

SANT GERVASI.—La Nova Estrella.—Ha quedat constituïda de una manera oficial la nombrosa companyia dramàtica y lírica que deurà actuar en aquesta elegant entitat durant tot lo que resta del present any y baix la direcció del notable actor D. Francesch Guasch.

Els elements que la componen (alguns d'ells de reconegudes abituds) estàn disposats a organitzar funcions veritablement artístiques deixant de banda les traduccions y obres de gust malsà y combinant, quant se cregui oportú, programes enters compostos de obres de autors novells, sempre que, a criteri del director, reuneixin aquelles mèrits o belleses indispensables al caràcter que's pretén donar als espectacles selectes.

Per obres de difícil execució, conta aquest quadro ab la valiosa ajuda del notable actor d'afició, que feya molts anys vivia allunyat del teatre, don Manel Grasas, y que desinteressadament s'ha ofert per interpretar els personatjes que la direcció li confiï.

Tot fa prevèuer una temporada artística de les que deixen grata recordansa.

Dels nostres Corresponsals

BADALONA.—El «Centre Badaloní» ha celebrat la inauguració de un hermós teatre construït en la elegant sala de festes ab assistència de una selecta concurrència la més distingida de la societat badalonina.

Hi actua una companyia de opereta, y ja que no podem donar compte de les obres representades, per concretarse aquesta revista al nostre teatre regional, sigans permès parlar al menys ab calorós elogi del teatre que s'ha inaugurat.

Aquest es com havem dit hermós.

No podia ser d'altre manera havent pres part en la construcció y direcció els reputats artistes senyors Moragas y Alarma que han pintat un decorat preciós que justifica la seva fama.

La il·luminació de l'escenari es esplèndida resultant de un efecte sorprendent.

Felicitem coralment al «Centre Badaloní» a la Junta Directiva y al seu digne president don Pere Clarós, per haver enriquit ab aquest vistós teatre la seva entitat y poden restar satisfets ja que la funció inaugural fou un verdader èxit.

Esperem que es recordin del Teatre Català.

VICH.—Teatre Principal.—Diumenge passat, dia 25, la companyia Llorente-Blanca-Viñas, que tants aplaudiments porta guanyats en la *tournee* que està realisant per varis indrets de Catalunya, ens donà en dit coliseu dues representacions (tarde y nit) de la darrera obra den Guimerà *La reina jove*. Era d'esperar que—dat els mèrits de la companyia y la celebritat de l'obra—seria un plé; més no sigué aixís, car la entrada no fou més que mitjana a la nit y bastant migrada a la tarda.

Que'n direm de la execució després de haverlo representat tantes vegades? Va esser ben ajustada en conjunt y en detalls. La senyora Llorente feu un «Alexia» perfectíssima—ab tot y no esser fet per ella aquest paper. Fou interrompuda per frenètics aplaudiments en varis punts culminants del drama. Les senyores Paricio, Cervera, Ricart, Mosrera y la senyoreta Pinet estiguaren discretes en sos respectius papers. El senyor Blanca en el «Rolant» donà proves de coneixer el caràcter del paper, encarnà la perfecció del tipu y no decaygué un sol instant. Molt bé els senyors Lital, Rovira y Tor en els papers de «Gran Duch Esteve», «Gran Duch Bladimir» y «D'Armanyach» respectivament. En «Jan Taleya» fou ben interpretat per el senyor Viñas. Molt ens agradà el senyor Rodó en el «Filiberto» per lo ben caracterisat que estava. Estigueren a tò el senyor Balot y tots els demés actors que hi prengueren part quals noms no recordem en aquest moment. La direcció esmerada. La decoració del primer acte deficient. Les demés bé. No cal dir que

el públic aplaudi molt el treball del actors, haventse deixat varies vegades el teló.

—Joventut Catòlica.—El dia de Sant Joan representaren el drama *L'hereuet de la ferreria* i la peça *Un pis per llogar*.

—Centre Tradicionalista.—El mateix dia posaren en escena *L'hereuet de la ferreria*, *Estofat a la catalana* i *A Sant Boy falta gen*. La concurrència escassa.

VALÈS.—Teatre Principal.—La companyia de l'eminent actriu donya Marguerida Xirgu dirigida per don Enrich Gimenez, ha donat sis funcions en aquest col·leu els dies 22, 23, 24 y 25, representant dugues vegades l'última producció del mestre homenjat Guimerà *La reyna jove* y *Els Zin-calds* den Vallmitjana, les traduccions catalanes *Zazà*, *Joventut de Princip*, *La dama de les Camelies*, *Miqueta i sa mare* y l'espatotxada den Franquesa *La torre dels sustos*.

Excusat es dir que la senyora Xirgu en sos respectius papers d'«Alexia», «Zazà», «Caterina», «Marguerida» y «Miqueta» feu com sempre un treball exquisit, seguint frenèticament aplaudida per el distingit públic que en totes les funcions ha omplert de gom a gom el nostre teatre.

A més dels senyors Gimenez y Nolla que en sos respectius papers compliren com uns héroes es de remarcar el treball del senyor Ortín que en *Joventut de Princip*, encarnà el «Charles-Enrich» ab molta maestría. La presentació escènica d'aquesta obra molt ajustada sobressortint el segon y últim actes que exhibiren una decoració dels senyors Ros y Güell y Folch. La presentació de les demés obres regular.

Tots treballaren ab bona voluntat y ab desitjos de deixar contents als val·lencs.

Al finalisar la funció de comiat, la senyora Xirgu, a més de la estrident ovació que se li tributà, es veié opsequiada ab una copiosa pluja de flors que invadí l'espai escenari sense que quedés visible un pam de catifa. Heusquí un espectacle hermós, d'honor y glorificació per la nostra estimada actriu qui per posar fi a aquelles delirants mostres de simpatia, es veié obligada a dirigir la paraula per remerciars.

ARENYS DE MAR.—Dissapte prop-passat, festivitat de Sant Joan, a la nit, la companyia catalana Llorente-Viñas-Blanca representà en l'«Ateneo Arenyense» l'hermós drama romàntich en 4 actes y en prosa del gran Guimerà *La reyna jove*. Segons ens informaren púg no poguerem assistir-hi per rahons que no son del cas exposar, la que en la execució del mateix s'hi lluhiren els actors nombrats en els papers de «Jan Talaya» y «Rolant» respectivament com aixís la Sra. Llorente en el de «Reyna Alexia». També se distingiren les senyores Paricio, Cervera, Ricart, Masrera, Srta. Pinet y senyors Lloal, Rovira, Tor, Valví, Rodó, Balot y altres.

El nombrosíssim públic aplaudi sorollosament a tots els artistes.

El dia 9 de Juliol, festa major d'aquesta Vila y en el envelat del Casino Industrial, a la nit, la notable companyia catalana de l'eminent actriu Marguerida Xirgu, que dirigeix el celebrat y aplaudit primer actor Enrich Gimenez representará *La reyna jove* del mestre Guimerà y l'obra del popular autor Juli Vallmitjana *Els Zin-calds* (*Els gitanos*).

MALGRAT.—La companyia que dirigeix l'August Barbosa y de quina formen part les actrius Sres. Elvira Fremont y Antonia Virder, donará una representació el prop-venint diumenge de *La reyna jove*. Hi ha gran expectació per conèixer aquesta darrera obra del genial Guimerà, quins llores de gloria esperem que reverdirán en aquesta llevantina vila.

De verdader aconeteixement pot enliscarse l'estrena de *La reyna jove* en el Tivoli.

Devant d'una nombrosa y distingidíssima concurrència, reberen forts y merescuts aplaudiments tots els artistes, sobressortint en son treball inspirat, les senyores Fremont («Alexia»), Verdier («Duquesa de Fontayna») y els senyors Barbosa («Rolant»), Espinosa («Jan Talaya»), Garcia («Gran Duch Esteve») y Ferrer («Gran Duch Blademir»).

Per diumenge s'anuncia l'estrena de dugues aplaudides obres del teatre modern nacional, haventhi gran expectació, puig la companyia s'ha captat justes y generals simpaties. Els augurem un nou triomf.

SABADELL.—Teatre Euterpe.—S'ha despedit la companyia de la gentil Marguerida Xirgu, donant una segona representació de l'obra *La reyna jove* y representant també *Els Zin-calds*. El desempenyo fou admirable ab tots sos detalls tal com ja ho havem fet constar altres vegades.

En el mateix teatre hi ha donat dues funcions la companyia que dirigeix en Pere Codina; les obres representades son: *Mar y cel*, *L'oncle rector*, *La Miralta* y *Un cop de teles*. En l'execució de les mateixes hi ha obtingut aplausos unànims el primer actor senyor Codina, la primera actriu senyora Baró, secundats per tots els demés que son les senyores Vallespir, Faura, Huguet y Balestroni, junt ab els senyors Capdevila, Petit, Guixer, Amorós, Puiggari, Mercader, Baró, Mís y Oviols.

—Acadèmia Catòlica.—S'hi ha donat una segona representació de l'òpera dels senyors Trullàs y Griera *Emmina*. El desempenyo fou admirable tal com el dia de l'estrena.

—Teatre Cervantes.—Hi ha donat una funció la companyia del primer actor August Barbosa y la primera actriu Elvira Fremont; en ella representaren l'obra de l'eminent Guimerà *La reyna jove*.

—Societat Choral Colon.—Per les festes de Sant Joan s'hi donà una lluhidíssima funció a càrrech de l'antiga secció dramàtica que dirigeix en Miquel Figueras; la obra representada fou el drama *L'Àliga negra*. En el desempenyo hi prengueren part les senyores Carme Carreras y Carme Buxados y els senyors Figueras, Puig Pons, Playá, Vila y Tatehè. Per peça representaren *Lo niu d'aucellets*, que feu riure molt per les senyores Carreras, Buxados y els senyors Gadea y Vila.

—Centre Sabadellés (Gelats).—S'hi donà una funció representant les obres: *Lo baster de Santa Pau* y *Mestre Olaguer*; de l'interpretació no cal parlar-ne; llàstima que la Junta no eviti aquets fracassos, que no més els poden donar que perjudicis.

IGUALADA.—Ateneu Igualadí.—Al dia de Sant Pere la companyia Rojas que actua aquesta temporada posà en escena una obra castellana y el quadre den Juli Vallmitjana *Els Zin-calds*, que obtingué una inmillorable interpretació.

Els senyors Delor, Perelló y Viñals, en els papers de "Gigaleta", "Salema" y "Bordet" estigueren encertats, les actrius senyores Puchol, Gassó, Guitart, Vitales y Tubau en els respectius papers de "La Dadata", "La Falaga" les dues primeres y "La Xivit" l'última molt en caràcter y obtenint el conjunt grans aplausos.

Per diumenge dia 2 despedida de la campanya ab obres castellanes.

GIRONA.—Colisseu Imperial.—Se anuncia el debut per el dia 8 a la nit, de la companyia del Teatre Apolo de Barcelona, que dirigeix en Miquel Rojas; torna part com a primera actriu la Dolors Puchol y l'actor Emili Perelló.

—Centre Republicà.—El dia 9 a la nit, representaren l'obra en tres actes den Pinarra *Lo líri d'aygua*.

GRANOLLERS.—La Unió Lliberal.—La companyia Barbosa-Fremont posà en escena el passat dimecres, les obres anunciades *La reyna jove* y *Els zin-calds*.

En l'obra del mestre Guimerà, hi encarnaren d'una manera quasi perfecte els personatges de "Reyna Alexia" y "Rolant", la senyora Fremont y el senyor Barbosa. Els demés ajudaren.

Tota l'obra anà rodona fins al últim acte que'ls sorti desballestat del tot y fou una gran llàstima, ja que aixó fou causa del refredament del públich tant entussiasmat en els demés. *Els Zin-calds*, gens bé, ni en caracterisarse ni en dir.

REUS.—Teatre Circo.—Dimecres dia 28 debutà ab la estrena de la genial producció den Guimerà *La reyna jove* la companyia catalana de Na Marguerida Xirgu. Tap per tractarse d'una obra excelent com per aplaudir als eminents artistes, la concorrencia fou nombrosissima.

La Xirgu, ab el seu art fort y encisador, no defraudà les esperances dels que desitjaven veurela.

Tan en *La reyna jove* com en *Els Zin-calds*, com en *Zazá*, com en *Joventut de Princep*, estigué admirable afirmant una vegada més que es una actriu genial, y que poseeix condicions excepcionals pera l'escena.

Fraternitat Republicana.—A benefici del director del quadro d'aficionats senyor Benet, se representà *La muerte ciell*.

A pesar del poch gust en escullir l'obra, rebí el senyor Benet la nostra enhorabona.

TORTELLA.—Teatre Ginebra.—Els aficionats d'aquesta entitat a fi de poder complaure el nombrós y respectable públich que a ell acudeix, han acordat comensar de nou la tasca en aquest teatre, procurant que les obres que's posin en escena, sigan del agrado de dita concorrencia.

Pel dia 16 de Juliol se posarà en escena el drama en dos actes y un prólech que's titula *Lo presidari* y per final de festa *Sogras a la graella*.

Van ab el present número 24 pàgines (que's reparteixen als nostres lectors y corresponen als nostres subscriptors), de la deliciosa comedia moderna

EDUCACIÓ DE PRINCEP

la publicació de la qual obté un gran èxit.

Y's reparteixen també avuy les

cobertes de la obra mestra den Golloni

LA MALATA FINGIDA

Aquesta producció la rebràn els nostres subscriptors degudament enquadernada.

Les altres persones que vulguin tenirla enquadernada, poden conseguirho en els llocs y mitjans les condicions de costum. Preu d'enquadernació: 15 cèntims exemplar.

Els compradors de fora Barcelona podran recullir l'obra

LA MALATA FINGIDA

enquadernada, als respectius corresponsals.

E. FRANCHINI.—No sols d'artistes gloriosos, com en Novelli y en Zannoni; les Duse y les Vitaliani, ha de constar la galeria d'actors y actrius estrangers que publica DE TOTS COLORS, ab tant èxit de curiosos y aficionats. Tambè, de tant en tant, hem de contribuir a la popularisació de més humils prestigis. Car el Teatre no viu pas, exclusivament, de eminencies, sino que les col·laboracions discretes, quan se presten ab entussiasme y baix una acertada direcció, fan possible l'esplendor teatral, de vegades ab més potencia y tot que quan els destins de l'art escènich estàn en mans de una sola capacitat absorbent y indiscutible...

Entre aquets astres que, usant de la frasse feta, podriem calificar de segona magnitud, brilla ab llum propia la notabilíssima actriu italiana que va retratada a primera pàgina del nostre número d'avuy.

Poques, com la senyora Franchini, gosen de millor y més ben guanyada reputació en aquell país, el teatre del qual tant abundant se mostra en interessantíssimes figures femenines.

La senyora Franchini reuneix, al talent natural, un intens y minuciós estudi dels papers que li encarreguen els autors que troben sempre en ella una simpàtica y fervent col·laboradora.

El treball de la Franchini té punts de contacte ab la manera de la Mariani. Aixís, el repertori de la nostra festejada d'avuy, es variat y selecte y va desde'l drama emocionant fins al sàinet més divertit... Ab tot, si hem de ser justos, direm que la senyora Franchini mostra preferencies pel genre còmic italià en el qual, efectivament, bé podria donàrseli, sense cap exageració, el títol de eminencia.

En el «Foment Artístich» se celebrarà diumenge vinent a la tarde el benefici del Director del quadro dramàtic don Ferràn Forga, qui ha escullit les xamoses produccions *Gent de platja*, (Bori y Fontestà), *Juventut*, (E. Iglesias), *Boyrina de sol*, (Gràells Castells) y *La morta* (Crehuet.)

Ne parlarem, en el lloch corresponent, la setmana vinenta.

Diumenge vinent a la vetlla tindrà lloch en l'«Ateneo Obrero del Distrito II» (Mercaders 38-40, (antic Teatre Olimpo) el benefici de les distingides actrius senyoreta Concepció Durán y donya Francisca Papell, que han escullit l'hermosa comedia *Miqueta y sa mare*,

estrenantse ademés el quadro dramàtic en un acte y en prosa *El rosari dels morts*, original de don Joan Matamoros Olivé.

No duptem que per la novetat del programa y ensemps per les moltes simpaties ab que compten abdues actrius, la sala se veurà plena a curull, cosa que'ls hi desitjem de veres.

Se dona com a cosa certa que la companyia Guerrero-Mendoza que actua a Novetats oferirà al públich barceloní les primicies del nou drama den Marquina *El Reytrovador*.

Està preparantse donchs, un veritable aconxeixement teatral, no sols per la importancia de l'obra que s'estrenarà, sino per les admiracions y simpaties que entre nosaltres ha sabut guanyarse el genial autor de *En Flandes se ha puesto el sol*.

El distingit escriptor don Joseph Lleonnart Nart, resident a Buenos-Aires, ha traduït al *criollo* y ha adaptat a les costums nacionals sudamericanes el drama *Reixes enfora*, publicat en el nostre folletí, obra del nostre benvolgut amic en Manel Folch y Torres.

La versió americana de *Reixes enfora*, serà estrenada pròximament en un dels més importants teatres de la capital de la República Argentina, per la notable companyia que dirigeix l'eminent actor Battaglia.

Hem rebut, den Plàcit Vidal, el llibre de versos que acaba de publicar aquest personal escriptor y que porta per títol *Somni de Primavera*.

Conté setze poesies la lectura de les quals ens ha produït bona impressió.

Ja'n parlarà detalladament, el company «Atxa».

*Gran assortit
de drames, come-
dies, sarsueles, jo-
guines, saynets,
diàlechs, monò-
lechs, poesies per
recitar, elz., elz.*

*Aquesta casa
està dedicada molt
marcadament a
tot gènere y as-
sumpte que's re-
fereixi al Teatre.*

Obres noves
Pensant, sentint y rient

*Aplech d'escrits selectes
d'en
Pompeyus Gener*

Dos volums: 2 pessetes

VISIONS MEVÀS

Poesies den Rafel Folch y Capdevila
Un volum: 1.50 pessetes

PRÓXIMES PUBLICACIONS

La Sardana dels geperuts

*Bromada en un acte y en vers,
original den Millà y Asmarats*

Contes endimoniats

per J. BUIGAS y GARRIGA
VOLUM 4. COLECCIÓ VARIA

LLIBRERIA MILLÀ, SANT PAU, 21.-BARCELONA